

Οι θέσεις του Συνδέσμου

Ο ΣΕΚ θα αντισταθεί σθεναρά σε κάθε προσπάθεια συκοφάντησης της κομποστοποίησης από οπουδήποτε και αν προέρχεται. Δεν θα επιτρέψουμε η επιλεκτική -ενάντια στη κομποστοποίηση- αντιμετώπιση, να γίνει η κολυμβήθρα του Σιλβάμ για τις ανεξέλεγκτες χωματερές και τα επικίνδυνα και τοξικά απόβλητα σε όλη την Ελλάδα. Δεν θα επιτρέψουμε η κομποστοποίηση να γίνει το όχημα της εν κρυπτώ διαχείρισης επικίνδυνων και τοξικών αποβλήτων.

Ήδη έχουμε ξεκινήσει τη μελέτη για τη δημιουργία συστήματος πιστοποίησης του κόμποστ-με την ομόφωνη γνώμη όλων των μελών- αξιοποιώντας την εμπειρία άλλων χωρών και ιδιαίτερα της Γερμανίας. Την ολοκληρωμένη πρόταση θα καταθέσουμε στο Υπουργείο. Υπάρχουν δυνατότητες για την παραγωγή και εφαρμογή τεράστιων ποσοτήτων κόμποστ στη χώρα μας προς όφελος της γεωργικής παραγωγής, των εδαφών και της ελληνικής οικονομίας. Όσον αφορά το βάθος και το επίπεδο της δημοσιογραφικής έρευνας θα τονίσουμε:

Η έκθεση των επιθεωρητών περιβάλλοντος έχει ημερομηνία 22/10/2010 (10 μήνες πριν) και υπάρχουν και σχετικά δημοσιεύματα στον ημερήσιο τύπο. Έχει ανατεθεί στη Δικαιοσύνη η περαιτέρω διερεύνηση και ο τυχόν καταμερισμός ευθυνών και κυρώσεων. Ο Σύνδεσμος μας δεν μπορεί να αυτό-αναγορευτεί σε δικαστή και επίσης κανένας δημοσιογράφος δεν έχει αυτή την αρμοδιότητα.

Η ανάδειξη και πάλι του θέματος δεν παρουσιάζει πρωτοτυπία αλλά μας υποψιάζει ο τρόπος και ο χρόνος προβολής.

Ο τρόπος: Δημιουργία εντυπώσεων σε βάρος της κομποστοποίησης , τονίζουμε ανεξαρτήτως προθέσεων.

“5,6,7 εταιρίες κομποστοποίησης μολύνουν....” “Η μαφία του κόμποστ”

Ο χρόνος: Η συντριπτική πλειοψηφία των Δήμων επιλέγει τη κομποστοποίηση των αστικών αποβλήτων ως μέθοδο διαχείρισης για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ΧΑΔΑ και της υποχρέωσης της Ελλάδας να έχουν σφραγιστεί έως 30.06.2011. Η εμπειρία μας διδάσκει να είμαστε υποψιασμένοι. Οσοι μεθόδευσαν την απουσία της κομποστοποίησης είναι υπόλογοι και όχι τιμητές.

Φυσικά, δεν είναι στις προθέσεις μας η παράδοση μαθημάτων δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Όμως, ο κάθε ενδιαφερόμενος και ενημερωμένος πολίτης που είναι και ο τελικός κριτής αναρωτιέται:

“Γιατί η κομποστοποίηση στην Ελλάδα έχει ποσοστό 2% μόνο, ενώ ο μέσος όρος στην Ε.Ε. είναι 18%?”

“Ποιες πρακτικές και ποια συμφέροντα οδήγησαν στην ουσιαστική απουσία της κομποστοποίησης ως μεθόδου διαχείρισης αποβλήτων?”

“Ποιες πολιτικές και ποια συμφέροντα οδήγησαν στη σημερινή εκρηκτική κατάσταση και στα αδιέξοδα στη διαχείριση των αποβλήτων?”

“Γιατί εισάγονται τεράστιες ποσότητες κόμποστ στη χώρα μας προερχόμενα από ιλύ βιολογικών καθαρισμών, κλαδέματα, κοπριές και άλλα οργανικά υπολείμματα από χώρες της Ε.Ε. με βαρύ κόστος για την Εθνική οικονομία και την απασχόληση?”

“Γιατί η κομποστοποίηση απουσιάζει ουσιαστικά από τις κυβερνητικές επιλογές ενώ είναι η πλέον οικονομική- το 30% του κόστους άλλων μεθόδων- και η πλέον φιλική περιβαλλοντολογικά μέθοδος διαχείρισης?”

*“Γιατί η **προώθηση** της οικιακής κομποστοποίησης (πρώτη επιλογή των βόρειο-ευρωπαϊκών χωρών), ενώ είναι η πλέον φιλική περιβαλλοντολογικά μέθοδος, με το μικρότερο κόστος εξοπλισμού και μηδενικού κόστους διαχείρισης, απουσιάζει από τις κυβερνητικές επιλογές?”*

“ Γιατί στην Ελλάδα απαιτείται κλειστό κτίριο με απόσμηση και αποκονίωση για την κομποστοποίηση π.χ. των κλαδεμάτων ή των κτηνοτροφικών αποβλήτων ή των αποβλήτων των οινοποιείων ή των γεωργικών υπολειμμάτων(Καλαμποκιές, βαμβακιές κλπ.) . προσθ έτοντας σοβαρό αντικίνητρο για την υιοθέτηση της κομποστοποίησης ως μεθόδου διαχείρισης.?”

Η νομοθεσία και η πρακτική των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών ορίζει την κομποστοποίηση των διακριτών ρευμάτων οργανικών υλικών σε ανοιχτούς χώρους και ισχύουν ανάλογες διατάξεις για τα μέτρα προστασίας περιβάλλοντος και ανθρώπου με βάση τη προέλευση τους π.χ. κτηνοτροφικά-υγιεινοποίηση τα απόβλητα κατηγοριών 2,3 , υπολείμματα λαϊκών αγορών, υπολείμματα ελαιοτριβείων , υπολείμματα εκκοκιστηρίων βάμβακος, ιλύες βιολογικών καθαρισμών κ.λ.π. Σε καμία Ευρωπαϊκή χώρα δεν καθορίζεται ως αναγκαίο , κλειστό βιομηχανικό κτίριο με απόσμηση και αποκονίωση για την κομποστοποίηση των ανωτέρω διακριτών ρευμάτων. Στη χώρα μας οι Υπηρεσίες των Περιφερειών απαιτούν κλειστό κτίριο – επειδή υπάρχει νομοθετικό κενό- ακόμη και από μονάδες κομποστοποίησης φυτικών υπολειμμάτων ,νομίμως αδειοδοτηθείσες και λειτουργούσες περoσσότερο από δεκαπενταετία. Το κλειστό κτίριο πενταπλασιάζει το κόστος και καθιστά απαγορευτική και μη ανταγωνιστική τη κομποστοποίηση στην Ελλάδα έναντι άλλων Ευρωπαϊκών χωρών από τις οποίες εισάγουμε κόμποστ. Αντίθετα καθορίζεται ως αναγκαίο , το κλειστό βιομηχανικό κτίριο για την κομποστοποίηση του μη διαχωρισμένου στη πηγή οργανικού κλάσματος των αστικών αποβλήτων(οικιακά).

Δεν θα επιτρέψουμε επίσης , η διαβολή της κομποστοποίησης να είναι το όχημα για την υιοθέτηση άλλων μεθόδων με τετραπλάσιο κόστος για τους πολίτες και πολλαπλάσιο όφελος για εργολαβικά συμφέροντα. Σε εποχές δραματικής συρρίκνωσης των εισοδημάτων, μισθών, συντάξεων οι επιλογές τετραπλασιασμού των δημοτικών τελών αποκαλύπτουν υποκρισία και σκοτεινές διαδρομές κεφαλαίων.

Η δημοσιογραφική έρευνα οφείλει, όταν δεν είναι δέσμια συγκεκριμένων αλλά αδήλωτων συμφερόντων να αναζητήσει τις απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα. Τα καταθέτουμε και πάλι και θα είμαστε αρωγοί σε κάθε προσπάθεια – είτε δημοσιογραφική , είτε της κυβέρνησης ,είτε των Περιφερειακών Διοικήσεων να αναδείξουν απαντήσεις και οικονομικές λύσεις .

Η κομποστοποίηση δίνει άμεση και οικονομική λύση . 1.000 επιτυχημένες μονάδες

κομποστοποίησης στη Γερμανία επεξεργάζονται 10 εκατομμύρια τόνους βιο-αποβλήτων κάθε χρόνο.

2.100 επιτυχημένες μονάδες κομποστοποίησης στην Ευρώπη των 27 επεξεργάζονται 22 εκατομμύρια τόνους.

Τα υπόλοιπα είναι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Για τον **Σύνδεσμο Επιχειρήσεων Κομποστοποίησης(ΣΕΚ)**

Δημήτριος Κανακόπουλος Πρόεδρος Δ.Σ.